

РЕШЕНИЕ

№ 16162

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Василена Людм. Дранчовска

при участието на секретаря АНЕЛИЯ Н. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от Василена Людм. Дранчовска Гражданско дело
№ 20221110124414 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са установителни искиове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 228 ЗЕС и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът ***** твърди, че въз основа на посочения договор е предоставил на ответника далекосъобщителни услуги, чиято стойност за посочените отчетни периоди не е била заплатена от потребителя. Поддържа, че поради забавата на длъжника ищецът е прекратил договора предсрочно, като остават дължими стойността на предоставените услуги, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва. Ето защо, претендира сумата от 376,73 лв., представляваща стойност на месечни абонаментни такси и доставени далекосъобщителни услуги по договор за електронни съобщителни услуги № 505191221/29.11.2017 г. за отчетен период от 23.06.2020 г. до 22.12.2020 г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението до окончателното й изплащане, както и сумата от 57,49 лв., представляваща законна лихва за забава върху главницата за периода 28.07.2020 г. – 23.11.2021 г., за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 07.12.2021 г. по гр.д. № 66922/2021 г. по описа на СРС, 26 състав (след частично прекратяване на производството по делото с влязло в сила прекратително определение от 26.06.2023 г.).

Ответникът ***** оспорва исковите при твърдение, че през посочените периоди между страните не е съществувало облигационно правоотношение и същият не е потребявал далекосъобщителни услуги на претендираната стойност. Поддържа, че договорът е бил

прекратен с предизвестие, подадено от новия управител на ответното дружество преди изтичане на срока му на 21.05.2020 г., евентуално същият е бил прекратен с изтичане на срока му на 23.08.2020 г., поради което счита, че сумите, начислени след тази дата, са недължими.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За основателността на предявените иски с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 228 ЗЕС и чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже, че между страните е възникнало валидно правоотношение по договор за мобилни услуги, по силата на който ищецът е доставил на ответника електронни съобщителни услуги на претендираната стойност за посочения период, че ответникът е изпаднал в забава и размер на обезщетението за забава. В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да установи погасяване на паричното си задължение.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че ***** е сключило с ***** (с предишно наименование „*****“) договор за мобилни услуги № 505191221 от 19.11.2017 г. и приложение № 1 към него от 23.08.2018 г. за мобилен номер ***** и предоставяне на далекосъобщителни услуги по мобилен план Бизнес безкрай 30 за 2 броя СИМ карти, фиксиран интернет и телевизия, при уговорена обща месечна абонаментна такса от 47,90 лв. без ДДС. Договорът е сключен за срок от две години, считано от 23.08.2018 г. до 23.08.2020 г. (чл. 8.2.2. от приложението), като действието му може да се прекрати от абоната с едномесечно писмено предизвестие, при липса на което ползването на услугите продължава за неопределен срок при същите условия и може да бъде прекратено по всяко време с едномесечно писмено предизвестие без неустойки (чл. 8.2.10 от приложението).

По делото са наведени твърдения, че договорът е бил прекратен с едномесечно предизвестие, отправено от ответника на 21.05.2020 г., но доказателства в тази насока не са събрани. Във връзка с релевираните от ответната страна доказателствени искания следва да се отбележи, че установяването на този факт със свидетелски показания е недопустимо, доколкото съобразно цитираните договорни клаузи предизвестие следва да бъде изготвено в писмена форма, като се касае до прекратяване на сключен писмен договор, поради което в случая е налице забраната на чл. 164, ал. 1, т. 5 ГПК. В тази връзка разпит на свидетел за установяване на отправеното писмено предизвестие не е допуснат, а писмени доказателства за доказване на това обстоятелство не са ангажирани, поради което следва да се приеме, че преди изтичане на срока на договора абонатът не е изявил валидна воля за прекратяване на правоотношението и същото е продължило да съществува между страните безсрочно съобразно клаузите на приложението към договора.

В срока на действие на правоотношението са издадени фактури, както следва: 1) за отчетния период 23.06.2020 г. – 22.07.2020 г. фактура № 0415062445/27.07.2020 г. за сумата от 71,23 лв. с ДДС, която включва месечната абонаментна такса за първоначалния пакет (47,90 лв. без ДДС), както и месечна такса за пакет 4G мобилен интернет 4GB на максимална скорост от 3,99 лв. без ДДС и месечна такса за пакет MAX sport edge 2г., Екстра max HD и Екстра max SD от 7,47 лв. без ДДС; 2) за отчетния период 23.07.2020 г. – 22.08.2020 г. фактура № 0416616496/26.08.2020 г. за сумата от 71,23 лв. с ДДС, която включва месечната абонаментна такса за първоначалния пакет (47,90 лв. без ДДС), както и месечна такса за пакет 4G мобилен интернет 4GB на максимална скорост от 3,99 лв. без ДДС и месечна такса за пакет MAX sport edge 2г., Екстра max HD и Екстра max SD от 7,47 лв. без ДДС; 3) за отчетния период 23.08.2020 г. – 22.09.2020 г. фактура № *****/28.09.2020 г. за сумата от 71,23 лв. с ДДС, която включва месечната абонаментна такса за първоначалния пакет (47,90 лв. без ДДС), както и месечна такса за пакет 4G мобилен интернет 4GB на максимална скорост от 3,99 лв. без ДДС и месечна такса за пакет MAX sport edge 2г., Екстра max HD и Екстра max SD от 7,47 лв. без ДДС; 4) за отчетния период 23.09.2020 г. – 22.10.2020 г. фактура № 0420154572/26.10.2020 г. за сумата от 84,91 лв. с ДДС, която включва месечната абонаментна такса за първоначалния пакет (47,90 лв. без ДДС), месечна такса за пакет 4G мобилен интернет 4GB на максимална скорост от 3,99 лв. без ДДС и месечна такса за пакет MAX sport edge 2г., Екстра max HD и Екстра max SD от 7,47 лв. без ДДС, както и такса за събиране на дължими суми в размер на 11,40 лв. без ДДС; 5) за отчетния период 23.10.2020 г. – 22.11.2020 г. фактура № 0421728899/26.11.2020 г. за сумата от 71,23 лв. с ДДС, която включва месечната абонаментна такса за първоначалния пакет (47,90 лв. без ДДС), както и месечна такса за пакет 4G мобилен интернет 4GB на максимална скорост от 3,99 лв. без ДДС и месечна такса за пакет MAX sport edge 2г., Екстра max HD и Екстра max SD от 7,47 лв. без ДДС; както и 6) за отчетния период 23.11.2020 г. – 22.12.2020 г. фактура № 0423277563/29.12.2020 г. за сумата от 71,23 лв. с ДДС, която включва месечната абонаментна такса за първоначалния пакет (47,90 лв. без ДДС), както и месечна такса за пакет 4G мобилен интернет 4GB на максимална скорост от 3,99 лв. без ДДС и месечна такса за пакет MAX sport edge 2г., Екстра max HD и Екстра max SD от 7,47 лв. без ДДС. По делото е представено кредитно известие от 27.01.2021 г., с което операторът на мобилни услуги е намалил натрупаните парични задължения от общо 441,06 лв. със сумата от 64,33 лв., отстъпка от месечна такса по последната фактура от 27.12.2020 г. (видно от заключението на ССЕ), като е останала дължима сумата от 376,73 лв. за посочените отчетни периоди.

Следователно, видно е, че за процесните отчетни периоди по договора се претендират единствено месечни абонаментни такси, поради което възраженията на ответника за недоказано потребление на мобилни услуги на претендираната стойност по същество се явяват несъстоятелни. По делото не са представени допълнителни приложения за активиране на допълнителни телевизионни пакети (MAX sport edge 2г., Екстра max HD и Екстра max SD) и пакет за допълнителен мобилен интернет извън посочените в договора и приложение № 1 към него (съобразно клаузата на чл. 8.2.9), но от приетото заключение на

ССЕ е видно, че и за предходни периоди ответникът е плащал фактури на същата стойност от 71,23 лв. (например, платени фактури в периода 12.07.2019 г. – 14.10.2019 г., които са били редовно осчетоводени и платени от дружеството-абонат), поради което несъмнено същият е заявил воля за активиране на тези допълнителни услуги и е ползвал същите, като е плащал дължимата за тях абонаментна месечна цена. Извън описаните месечни такси единственото различно задължение, което е било начислено във фактура № 0420154572/26.10.2020 г., е такса за събиране на дължими суми на стойност 11,40 лв. без ДДС, респ. 13,68 лв. с ДДС, която е дължима на основание приложимите към правоотношението цени на други услуги (л. 53 гръб от делото) – 8 % от неплатените просрочени суми, които към 26.10.2020 г. са били в размер на 213,69 лв., респ. таксата е била в размер на 17,10 лв. с ДДС (по-голям от претендираната сума от 13,68 лв. с ДДС).

Същевременно, от приетото и неоспорено от страните заключение на СТЕ се установява, че в случай на забава механизмът за едностранно прекратяване на договора включва различни стъпки на постепенно ограничаване на мобилните услуги, като през този период е възможно при погасяване на задълженията услугите да се активират в цялост, но на 124-ия ден след началото на забавата при липса на плащане настъпва автоматична деактивация и договорът се счита прекратен, респ. дори и при плащане на дължимите суми след този момент същият не се възобновява. Вещото лице изяснява, че към началото на процесния отчетен период на 24.06.2020 г. всички услуги са били активни, но при настъпилата забава от два месеца на 20.08.2020 г. същите са били частично ограничени – възможни са били входящи повиквания по двете СИМ карти за разговори, както и изходящи повиквания до ограничен набор от специални номера, а интернет достъпът и предлаганата цифрова телевизия са били спрени, респ. на 21.10.2020 г. услугите са били напълно ограничени, а на 26.12.2020 г. договорът с абоната е бил едностранно прекратен от страна на мобилния оператор.

С оглед на изложеното, видно е, че през част от процесния отчетен период, за който мобилният оператор претендира заплащане на месечни абонаментни такси, същият не е предоставял в цялост дължимите по сключения с ответника договор услуги. От установеното по делото съдържание на възникналото между страните облигационно правоотношение следва извод, че на претендираното от ищеца парично задължение на ответника за дължими месечни такси кореспондира насрещното задължение на оператора на мобилни услуги да предоставя достъп до далекосъобщителната мрежа за осъществяване на мобилни разговори от предоставени 2 броя СИМ карти, достъп до фиксиран интернет с оглед извършването на пренос на данни при съответна скорост на връзката (съобразно посочените в договора параметри), както и достъп до определени телевизионни програми съобразно избрания пакет за цифрова телевизия. След като за периода след 20.08.2020 г. достъпът до интернет и телевизия е бил изцяло преустановен, абонатът не дължи заплащане на уговорената месечна абонаментна цена за тези услуги след тази дата, доколкото не е получил насрещна престация съответна на претендираната сума, макар и това да се дължи на неговото виновно поведение – забава в плащането на преходно натрупани парични задължения. Да се приеме противното би означавало да се присъди сума, която по същество

представлява неустойка – същата не би могла да се квалифицира като абонаментна цена, след като услугата не е предоставена, а реално представлява обезщетение за вредите от неизпълнението на паричните задължения на абоната, но подобна неустойка нито е уговорена в сключения договор, нито се претендира като такава в настоящото производство, нито е допустима предвид характера на договора и защитата на потребителя като страна по него (арг. чл. 143, ал. 2, т. 4 и т. 5 ЗЗП). Същото се отнася и до предоставяните мобилни услуги, които са били напълно ограничени, считано от 21.10.2020 г., поради което след тази дата за същите не се дължи уговорената абонаментна цена.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че при установеното облигационно правоотношение между страните през процесния период в тежест на ответника са възникнали задължения за сумата от общо 142,46 лв. за периода от 23.06.2020 г. до 22.08.2020 г. (по издадените от ищеца фактури, като през този период е бил предоставен достъп до всички услуги по договора), за сумата от 22,79 лв. за отчетния период 23.08.2020 г. – 22.09.2020 г. (18,99 лв. без ДДС такси само за мобилен телефон и мобилен интернет), както и за сумата от 35,99 лв. за отчетния период 23.09.2020 г. – 22.10.2020 г. (18,99 лв. без ДДС такси само за мобилен телефон и мобилен интернет и 13,20 лв. такса за събиране на дължими суми в размер на 8 % от забавените плащания), като след тази дата достъпът на ответника до всички услуги по договора е бил преустановен, респ. далекосъобщителни услуги не са били предоставяни, т.е. абонатът не е получил услугата, на която съответства уговорената цена, поради което същата за периода 23.10.2020 г. – 22.12.2020 г. не се дължи. Ето защо, предявеният главен иск следва да бъде уважен за сумата от общо 201,24 лв. и за периода 23.06.2020 г. – 22.10.2020 г., а за разликата до пълния предявен размер от 376,73 лв. и за периода 23.10.2020 г. – 22.12.2020 г. е неоснователен и следва да се отхвърли.

От съдържанието на договора и приложимите към него общи условия (чл. 26.5 – л. 32 от делото) е видно, че е уговорен 15-дневен срок за плащане на месечните задължения на абоната, считано от издаване на фактурата за съответния отчетен период, след което длъжникът изпада в забава и дължи законна лихва върху неплатената главница (арг. чл. 84, ал. 1 ЗЗД). Следователно, за установените парични задължения на ответника същият е изпаднал в забава, считано от 12.08.2020 г. (за първия отчетен период фактурата е издадена на 27.07.2020 г., като падежът е настъпил на 11.08.2020 г. и от следващия ден ответникът е изпаднал в забава) и до заявената от ищеца крайна дата 23.11.2021 г. дължи законна лихва върху главницата от 201,24 лв. в размер на 24,32 лв., за която сума акцесорният иск се явява основателен, а за разликата до пълния предявен размер от 57,49 лв. и за периода 28.07.2020 г. – 11.08.2020 г. следва да се отхвърли.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца (заявител) следва да бъдат присъдени направените от него разноски съобразно уважената част от исковете в размер на 168,82 лв., разноски в заповедното производство за държавна такса и адвокатско възнаграждение, както и в размер на 376,61 лв., платени държавна такса и депозити за вещи лица в исковото производство (доказателства за платено адвокатско възнаграждение в исковото производство не са представени).

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по исковете, предявени от *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, срещу *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 228 ЗЕС и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че ***** дължи на ***** сумата от **201,24 лв.**, представляваща стойност на месечни абонаментни такси по договор за електронни съобщителни услуги № 505191221/29.11.2017 г. за отчетен период от 23.06.2020 г. до 22.10.2020 г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението – 24.11.2021 г., до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **24,32 лв.**, законна лихва за забава върху главницата за периода 12.08.2020 г. – 23.11.2021 г., за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 07.12.2021 г. по гр.д. № 66922/2021 г. по описа на СРС, 26 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** предявените искове за разликата над уважения размер от 201,24 лв. до пълния предявен размер от 376,73 лв., стойност на доставени далекосъобщителни услуги за периода 23.10.2020 г. – 22.12.2020 г., както и за разликата над уважения размер от 24,32 лв. до пълния предявен размер от 57,49 лв., законна лихва за периода 28.07.2020 – 11.08.2020 г.

ОСЪЖДА *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, да заплати на *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **168,82 лв.**, разноски в заповедното производство, както и сумата от **376,61 лв.**, разноски в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____